Tóth Erzsébet

Az idegenvezető gondolatai

régebben más volt a levegő
a török hódoltság idején biztosan
nem volt ekkora a szálló por koncentrációja
ma is azt mondta a rádió
aki teheti maradjon otthon
szmogriadó van
de ezt mégsem köthetem az önök orrára
mit is tehetnének a szállodában
iszogatnának a bárban
lapozgatnák a gazdasági magazinokat
régen más idők jártak
városszerte láthattunk például könyvesboltokat
nemcsak az óriás bevásárlóközpontokban
kaptak kegyelemből kisebb-nagyobb hodályokat
ezeken a helyeken én mindig elszédülök
a felhalmozott, könyvszerű tárgyakról
keserves tapasztalatokat őrzök
ezekhez a fénylő, pénzszagú papírkötegekhez
hozzányúlni is veszélyes
a borítójuk is mérgező
felturbózott üresség kelleti magát bennük
régen büszkén, egyedül álltak a meghitt kis boltok
nem illett hozzájuk a flanc
ha beléptem másképp vettem a lélegzetet
le lehetett ülni a könyvekkel
megvenni sem volt muszáj őket
nem kellett szégyellni magad ha nem volt pénzed
sok ilyen bolt volt
a külső kerületekben is egy utcában kettő három
attól függ milyen hosszú volt az utca
ha végigsétáltam egy ilyen utcán
elkerülhetetlenül művelődtem

Tóth Erzsébet (1951) a közgazdaságtudományi egyetemen szerzett diplomát. Hat verseskönyv és egy-egy esszékötete, kisregénye és kisprózagyűjteménye jelent meg. Utóbbi kötete: *Hidegbéke* (2013).

jött szembe velem a kultúra
aztán eltűntek
létezésüket nem őrzik emlékhelyek
diszkrét emléktáblák
a szellem katedrálisait
a gazdasági érdek méltatlannak tartja
efféle gondoskodásra
nem tudom fotók őrzik-e emléküket
akit ez a mellékszál
különösebben érdekel
megnézheti az interneten
minden szállodai szobában van már
különösen azokban
ahol önök tartózkodnak ideiglenesen uraim
az ilyen emlékeket csak a valaha itt lakók
hívhatják elő az emléktárból
mely halálunkig magunkkal hordozható
de tovább már nem
velünk száll majd a sírba
a ma születetteknek már nem lesznek ilyen gondjaik
hacsak valamelyik elvetemült lélek
nem óhajt erre szakosodni majd
a jövő egyetemeinek egyikén
és nem kell elutaznia
egy másik vidékre ezért
ahol esetleg még működő példányait is láthatja majd
ezeknek az épületeknek
Párizsban Londonban tavaly még láthattam volna könyvesboltokat
ha járok arrafelé
a Bosnyák utca környékén három is volt
a Váci utcában pedig
a szállodában lakók
rögtön egy idegen nyelvű könyvesboltot találtak
ha elindultak sétájukra
ha nem volt elég nekik az ágyuk mellé tett Biblia
megvehették a könyvet
amihez otthon esetleg nem jutottak hozzá
a Puskin mozi környékén is legalább három
könyvesbolt volt
a göncök után mászkálók
ha akarták ha nem olykor betévedhettek
és találniuk kellett legalább egy könyvet
amit az új ruha mellett hazavittek

és ha már ott volt előbb utóbb ki kellett nyitni
talán egy vers megszólalt bennük
egy regényes sors valahonnan a világ más tájékáról
magával ragadta őket
elgondolkodtak rajta esetleg
míg a tükör előtt illegették magukat
új ruhájukban
már nincs könyvesbolt sehol a környéken
cipők ruhák illatszerek alsóneműk a kirakatokban
émelyítő parfümfelhő száll
szól a linkóci zene innen-onnan
újságosok is voltak
a bodegák, pavilonok mind eltűntek
papírhiány lehet
talán nem vágják ki a fákat
zöldelljenek termeljék az oxigént
szükségük lesz rá az üres agyaknak
de nem önökről van szó
önök kedves hallgatóim kivételek
itt állunk a patinás Anna presszónál
ahol írók is üldögéltek gyakran
elbújva egy félreeső asztalnál
vagy a teraszon szemlélődtek
köszöngettek erre-arra
figyelték felismerik-e őket
nagy élet volt itt
mára az írók is eltűntek ahogy a könyvek

Egy felhő mögött

Úgy élek most is, mintha még jöhetnél
viselkedem, gondolok magamra
mintha meglenne a mi időnk valahol
érintetlenül, biztos helyen
egy felhő mögött, a párna alatt
és bármikor elővehetném
időfénykép, ami érintésemre kitágul
körém száll, rám simul, beborít minden dimenzióban
gyere puha, finom idő
létezésem kisírt gyöngye
add vissza őt egy káprázatnyi percre
ebben az időben bujkálok minden percben
szerelmünket élem, milyen lehetett
hogy eszeveszetten szeretném újra
annyi év után…
vittem a bőrömön illatodat másnap a villamoson
megvan-e valahol, egy égi kazettán az a nyári lány
meg kell lennie a nyomoknak
hiszen annyi minden megvan
amire semmi szükség
jöjjön vissza, ahogy vártam a nyarat
egynapos lenge pipacsok idején
egynapos szerelmek évadján
mikor elveszti harsogó zöldjét a fenyő
és tücskök húzzák a nászindulót
mikor nem számit árulás, szégyen
csak bújni a hűvösbe veled
ha legalább az egyik ruhám meglenne
azokból, amiket akkor szedtél le rólam
beteríteném vele magam
arra a kis időre, ami még hátra van